

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3484/2025
16.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против туженог Компанија „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о. Београд, из Београда, чији је пуномоћник Невена Михаиловић, адвокат из ..., и умешача на страни туженог ББ, из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 770/24 од 31.10.2024. године, у седници одржаној 16.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 770/24 од 31.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 770/24 од 31.10.2024.године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 770/24 од 31.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу става првог изреке, којим је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 282.297,00 динара, са законском затезном каматом од 10.11.2023. године, до исплате, а одбијен као неоснован тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 352.871,00 динара. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 252.892,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете која је настала на путничком возилу тужиоца у саобраћајној незгоди. Правноснажном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев. Имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. По оцени овог суда, побијана одлука је донета уз примену одговарајућег материјалног права, и не постоји потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе чланова Закона о облигационим односима и Закона о обавезном осигурању у саобраћају, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, као и одлука о постојању доприноса настанку штете од стране возача возила у власништву тужиоца, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој чињеничној и правној ситуацији. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом тужиоца се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради накнаде имовинске штете поднета је 11.01.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 70.574,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић